

Osnovno šolo Dobravlje je 18. novembra obiskal:

Na literarno srečanje smo se z učenci sistematično pripravljali, in sicer pri urah medpredmetnih povezav knjižničnih znanj in slovenščine. Učenci so spoznavali življenje in predvsem literarno delo umetnika. Pri tematskih urah so nastali plakati, s katerimi smo zapolnili panoje šolskih hodnikov.

Literarno srečanje smo oblikovali v dveh delih. Najprej so se z njim pogovarjali učenci podružničnih šol. To so učenci od 1. do 4. razreda. Zatem pa je izbrano besedo namenil učencem centralne šole, od 5. do 9. razreda.

Kratek kulturni program, ki so ga oblikovali šolski pevski zborčki, recitacije učencev, tematsko likovno ozadje (na temo knjiga), smo dopolnili še s poslušanjem glasbenega posnetka pesmi Mleko. Rozmanovo pesem je uglasbil in posnel (v rockovski različici) oče učenca podružnične šole. Prijetno in vzdušju porimerno kuliso so pripravili nekateri marljivi učenci višjih razredov centralne šole pod mentorstvom ga. Sonje Makuc.

Po uvodnih besedah, programu in predstavitvi gosta je sledilo zabavno-poučno romanje v svet poezije ter igre.

Z najmlajšimi učenci se je Andrej Rozman Roza pogovarjal v obliki recitacij njegovih pesmi, postavljanju ugank, igranju lovca in Miška razgrajajača. S prefinjenim občutkom je literarno zabaval in poučeval. Vse do zaključka je uporabljal pesniško, igrivo besedo. Takrat pa so (smo) skupaj izstrelili raketo, ki je postopoma prižigala motorje in na Rozmanov BUUUM... doživela izstrelitev. Najmlajši učenci so mu v zahvalo poklonili zbrane pesmi in posnetek uglasbene pesmi.

V drugem delu pa je Rozman učence popeljal od pesmic in ugank, preko Urške (verzja Prešernovega Povodnega moža) in lepe Vide, do Gravževega dne in izpusta rakete. Modre

misli in pesniški »poduki« lepe, prevzetne Urške in prepozno skesane lepe Vide so mladim na sodoben način pokazale, da se ljudje še vedno največ ukvarjamo z osnovnimi človeškimi lastnostmi, ljubeznijo, srečo, izdajstvom, prevaro ...

Na sodoben in pronicljiv način je s pomočjo poezije mlade popeljal skozi kratek diskurz o vrednotah.

Kljub temu da so bili na drugem delu srečanja večji in starejši učenci, po najstniško že močno razmišljujoči, smo vseeno vsi skupaj »izstrelili« veliko otroško raketo.

Obe raketi, mlajših in starejših učencev, sta bili poslani v vesolje z vsemi njihovimi mislimi in željami. Čemu pa je namenjena umetniška beseda, če ne ravno odpiranju prostih in širokih poti domišljiji in čistemu otroškemu veselju?

Upamo, da smo tudi s tokratnim literarnim srečanjem dali otrokom pa tudi vsem pedagoškim delavcem, vsaj malo pesniške in umetniške izstrelitve naših sanj.

S klikom na fotografijo odprete fotogalerijo.

foto in oblikovanje prispevka: Peter Valič

(Zgolj informativno: Zato, da tak dogodek na šoli uspe, strne moči - po svojih zmožnostih vsaj polovica kolektiva in celotno vodstvo...)

Za dodatek še Lepa Vida v izvedbi našega gosta {youtube}HTNTdQqzgul{/youtube}